

ODTÜ İZCİ GRUBU

MANEVİYAT 10

Dergi Ekibi

Büşra Ata

Muntadher Jihad

Hüseyin Emir Can

Öykü Tekin

Berfin Özışık

Sevdenur Çetin

Ece Işıl Eren

Hilal Arık

Emre Başalan

Erdoğan Yorulmaz

Efe Erim Kırbaş

İmge Koca

Special Thanks to Oktay Öztekin

ODTÜ İZCİ GRUBU

BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER KOMİSYONU

2016

içindekiler

4 tarihçe

14 röeren

6 eğitimmiş

16 röberna

7 bir yıl boyunca neler yaptık ..

18 röecem

9 iki yeninin sözleri

22 yıldız falları

12 idiş - Serdar Kılıç

20 caps

21 bunları biliyor musunuz ?

ODTÜ İZCİ GRUBU TARİHÇE

BAS-YAY

Özcan Türkoğlu, Barış Atabay, Kazım Topuz, Aykut Deniz, Talha Özsoy, Zeynep Mandacı, Ceren Bayören, Onur Çağdaş, Oğuzhan Ercan, Kayahan Baskın, Burcu Şeran, Seher Koşar, Ayşe Sultan Kurt, Merve Yüksek, Ecem Patır, MUNTADHER JIHAD

EĞİTKOM

E.Cem Çataroğlu, Cengiz Arslan, Ozan Nalcı, Özge Konuralp, Sevim Osmanoglu, Ozan Çalışkan, Murat Baki, Sinem Çokoğlu, Engin Dizlek, Hasan Ongun, Mehmet Özdemir, Kübra Ata, Büşra Ata, ÖYKÜ TEKİN

İDİŞ

Taylan Akkurt, Kerem Aydın, Emre Taşkıran, Alper Kahvecioğlu, Gökhan Menetlioğlu, Ozan Çalışkan, Melih Başaran, Melis Tutuk, M.Semih Özcan, Oktay Öztekin, Selin Tozman, Tuba Oturan, HÜSEYİN EMİR CAN

MALCOM

Taylan Akkurt, Mehmet Kılıç, Ersin Dağdur, Bünyamin Karaman, Levent Avşar, Levent Demirci, Hasan Türk, Onur Taşdelen, Barış Düğencili, Ferhat Yeşil, E.Selçuk Karagöz, Kerem Katlıoğlu, Ceyda Acar, Eren Ünal, SABAHAT YÖŞ

SSK

Burcu Caf, Asena Çerçi, Mertcan Genç, Sinem Ünal, Nergiz Taşdemir, BERNA DÖNER

MAVİ FULAR SIRALAMA

Tümer Yazıcı, İhsan Akşehirli, Ali Mutlu, Murat Yalçın, Emek Köse, Halil Çolak, Ersan Cem Çataroğlu, Orkun Akmansoy, Alper Kahvecioğlu, Ali Tunç, Ozan Çalışkan, Levent Demirci, Hasan Türk, Mehmet Semih Özcan, Mevlüt Ferhat Yeşil, Anıl Kündeş, Oktay Öztekin, Mehmet Özdemir, CEYDA ACAR

Öyle bir zaman gelir ki; yaz tatili biter, evine ya da yurduna dönersin, ders kayıt koşturmacası başlar ve okulun başladığını fark edersin. Ancak dönemin tam olarak başladığını dönem açılış kampıyla anlarsın. Bazılarımız için dönem, tanışma yürüyüşüyle başlar; okula yeni kaydolmuş, üniversite hayatını tanımaya ve yeni hayatlarına alışmaya çalışan yepyeni parlak gözler... Aynı dönemin bittiğini de birisi eline Maneviyat'ı tutuşturduğunda anlarsın, anılarla dolu sayfaları çevirirken toplulukta yaşadığın her şey film şeridi gibi gözünün önünden geçer. Az da olsa geçmişe gömülürsün; acı ve tatlısıyla eski günleri, belki bir kampta yediğin akşam yemeğine kadar en ufak ayrıntıları hatırlarsın. Gidenler için üzülürsün, kalanlarla daha çok vakit geçirme heyecanı kaplar içini... "Topluluk değil mi, hepsi aynı işte" diyerek buraya kadar gelenlerdenim ben, şimdi ise hayatımın önemli bir parçası olan şey için yazı yazıyorum. Elinizde tuttuğunuz paha biçilemez macera ve emeklerle dolu bu dergi, bütün bir senenin sadece küçük bir özetidir. Maneviyat bu topluluğun adeta bir güncesidir, her sene yeni alınmış tertemiz bir deftere yazılan bir günlük... İnanıyorum ki bu anılara bizimle birlikte ortak olmaktan keyif alacaksınız; gerek hoşunuza giden bir resme gülerek, gerekse yaşadığınız bir şeyi hatırlayarak. Dergide tuzu olan herkesin emeğine sağlık diyerek sizleri bu büyülü günceyi açmaya davet ediyorum, sayfa aralarındaki tebessümleri görmemiz dileğiyle...

BERFİN ÖZİŞİK

Eğitimmiş..

Tanışma yürüyüşüyle başlayan bir maceradır yaşadığınız. «Artık siz de ODTÜ İzci Grubu ailesinin birer üyesisiniz»i duyduğunuz anda almışsınızdır çoktan ilk eğitimlerinizi.Belki yadırgayarak belki şaşkınca belki de hiçbir anlam veremedenden kalmışsınız Karagöl manzarası karşısında.

Kısa zaman içerisinde fark edeceksiniz hiç tanımadığınız insanlarla saatler geçirip bir sandvici paylaşmanın tadını...

Biraz tedirginlik biraz merak biraz hevesle katıldığınız eğitim kampında «hayatta yapamam!» dediklerinizi yapmanın zaferiyle bakacaksınız 2000 metreden aşağıya...

Kamp yapmanın sevdasına kapılıp giderken hayatınızda en çok ihtiyaç duyduğunuz şey şehir kalabalığından kaçmak olacak...

İlk haykınızı yaptığınızda yaşamak için ne az şeye ihtiyaç duyduğunuzu anlayacaksınız...

Aynı tencereden yediğiniz lapalı pilavın, makarnanın, patatesin aslında en lezzetli yemekler olduğunu düşüneceksiniz...

İlk dönem sonu kampınızda 50 kişi bir arada geçirdiğiniz 5 muhteşem günün ardından evin içinde yapayalnız hissedeceksiniz kendinizi, en yakın dostlarınızı edindiğiniz sıralarda...

Büyüyeceksiniz bu toplulukta adım adım: yeni,fularlı,ekipbaşı,lider...

Her adımda tekrar aynı etkinliklere katılacaksınız, programının birebir aynı olduğu kamplara; hepsinde bambaşka maceralarla yüzleşmenin şaşkınlığıyla. Her seferinde ilk kezmiş gibi yaşayacaksınız. Aslında ilk değildir o, sizin bakışınızdır değişen topluluktaki konumunuzla birlikte...

Bu topluluk sizi büyütecek, siz de onu...

Ne zaman durup bir arkanıza baksanız
«Ne çok şey öğrendim ben burada»
diyeceksiniz...

Kısa sürede fark edeceksiniz:

Meğer buradaki her anınız eğitimmiş...

ÖYKÜ TEKİN
EĞİTİM KOMİSYONU BAŞKANI

BİR YIL BOYUNCA NELER NELER YAPTIK..

kamplar

- Ilgaz - Kız çiçek merkez, patlıyo piremses, çadıra girince horluyo son ses
- Işık Dağı - Eğitim Kampları
- Bozcaarmut - Şiddeto, Kruvasano, Kampo, Nazo
- Beypazarı - İt ürür, Mal yürür
- At yaylası - Gemim çeker 10 ton, gönlüm çeker dardanel ton
- Gerede-Bolu sınırı - Gerede nerede, gene de kime ne
- Aladağ - Kamp kuruyorsun domuz sanıyorlar
- Işık Dağı - Bu çok samimi bir kamp..
- Çamlıdere - İzcilere kese atan cimilli dede
- Yenice - Buz gibi kar gibi dimdik, 2016'ya gireceiz şimdik!
- Kemer - kemerim mi dondu, dönemim mi sondu, mmaah çok güzel oldu
- Ilgaz - Buzda kayma kanatırsın XL yeme hamzırırsın,
- Torkul - Saçmalamayın, tam zamanı
- Gerede - Transsanayi, gelmeyen enayi
- Amasra - Haçan bu spoiler yenur mi, ben bileydum yemezler
- Kapadokya - 10x - çömlek = bal10
- Çanakkale - Biz size geldik eeğlendik şşşş...
- Safranbolu - Yukarıda yol var mı horr, 5 dk mola horr
- Çubuk - Lider 101 dolulu havada kıyılma
- Işık Dağı - yk günahkar, TK kamp yapar..
- Işık Dağı - (Hayk)ırsam sesimi duyar mısınız??
- Eğriva yaylası - 1+3 zorda, bana da bırakın soda, yemekler lena, lideri atacağum derenin ortasına

- Tanışma Yürüyüşleri
- Oda Boyama
- Geleneksel Bowling Turnuvası
- Dinletisizsiniz
- 23 Nisan Köy okulu ziyareti
- Botanik Parkı
- Antika pazarı
- Sandalye Boyama
- Maklube etkinliği
- Köy okulu yardım standları
- Serçev- Mavi at – Café down standları
- Film matik
- Tavla turnuvası
- Mezun pikniği
- Haftalık halısaha maçları
- Voleybol ve basketbol turnuvaları
- Köy okulu yardımı
- Serdar Kılıç söyleşisi
- Pijama partisi
- Huzur evi ziyareti

SEVDE - BERFİN

ZYENİNİN SÖZLERİ

İzcilikle tanışmamız yürüyüşle oldu. İkimizi farklı fularlılar yürütmesine rağmen izcilerin samimiyetleri, dostlukları ve doğaya olan aşklarından dolayı izciliğe tüm kalbimizle bağlandık.

1 Eğitim: 1. Eğitimi dört gözle bekleyen 2 küçük (!) izcik olarak 50 kişinin arasında birbirimizi fark etmeden bu kadar yakın olacağımızı bilemeden bu büyük serüvene atıldık. Kampta birbirimizi fark etmeden de olsa izcilikle tanışmamız yürüyüşle oldu. İkimizi farklı fularlılar yürütmesine rağmen izcilerin samimiyetleri, dostlukları ve doğaya olan aşklarından dolayı izciliğe tüm kalbimizle bağlandık.

aynı şeyleri düşündük: vericiye çıkarken ki yorgunluk, çıktuktan sonra aldığımız o büyük haz, manzarayı görünce buraya gelebilmeyi ben başardım duygusu ve dönüş yolunda sislere dalınca deli miyiz ulan biz sorusu... Ama sonuç Pazar günü kamp dönüşünden Cuma günü kampa gidene kadar süren heyecanlı bekleyiş.

2 Bozcaarmut: Hiç unutulmayacak bir tanışma... Koşa koşa ilk ekip kampına gitti bu izcikler. Olacaklardan haberleri yoktu.

Yürüyüşün ardından oynanan oyunlardan sıra kapkaç izciye gelmişti. Ha bu arada kapkaç izci, iki grubun karşıdakileri kendi sınırına geçirmeye çalıştıkları bir oyundur. E oyun bu olunca mağdur hep minik Hi-lâl. Birde ikimiz karşı timlere düşmüştük. Bir tarafta efelerin Efe'si diğer tarafta minik Hi-lâl... Dördük çaldı ve ben Hilâl'i gözüme kestirmiştim. Geriye doğru kaçmaya çalıştı ama bir hamlede kaptığım gibi tokatı yemem bir oldu. İşte bizimki de böyle bir tanışmaydı.

3

At Yaylası: Yine bir heyecanla kampa gittik ve bir baktık ki aynı time düşmüştük. JOKEYS. Kampta açlık başımıza vurmuştu ve kamp boyunca hayka kalırsak kimi yeriz diye düşünmüştük. Ve kısa çöpü çeken tabii ki de Buse... Fakat Ayça ve ben kolay lokma olarak görüldüğümüz için biliyorduk ki akıllarında hep bizi yemek vardı. Oyunlardan biri de gemi yapımıydı. Muhteşem (!) Jokeys gemimiz suda yüzemediği için Efe ayakkabılarım su alır mı? diye düşünmeden gölde yürümeye başladı. İşte biz böyle yiğitlerdik. Her ne kadar birinci olamasak da Jokeys aklımızda hep en iyi tim olarak kaldı.

4

Samimi: Gittiğimiz en efsanevi, en eğlenceli, en samimi ve en yaralanmalı kamp olmasına rağmen "Kampta olan kampta kalır!" dedi Hi-lâl.

5

Kemer: Yenilik başımızda duman ilk Kemerimiz ilk heyecan... Hey 15'li 15'li, Kemer yolları taşlı, 15'liler geliyor, YK'nın gözü yaşlı. İlk dönem sonumuz, ilk çınarımız, ilk haykımız, ilk işkencemiz, ilk skecimiz, ilk kütüğümüz, ilk çalımız, ilk Hilal kucağında güçlü pozumuz, ilk piramitimiz, ilk ateş gecemiz, ilk veda valsimiz, ilk sahil burgerimiz, ilk kamyon kasasında şarkı çemberimiz... İşte böyle bir sürü ilkle ve güzel anıyla dolu biraz hüzünlü, biraz yorulmalı ama kim ne derse desin aşırı eğlenceli Kemerimizdi. Bu kamp size ne kattı diye soran olursa:

1. 15'lilerin gümbür gümbür geldiğini gösterdik,
2. Topluluğa olan bağlılığımızın artarak devam ettiğini gördük,
3. İzciğin geçmişte olduğu gibi gelecekte de kopmaz bir aile olacağının farkına vardık, deriz. Eğer anlamazsa

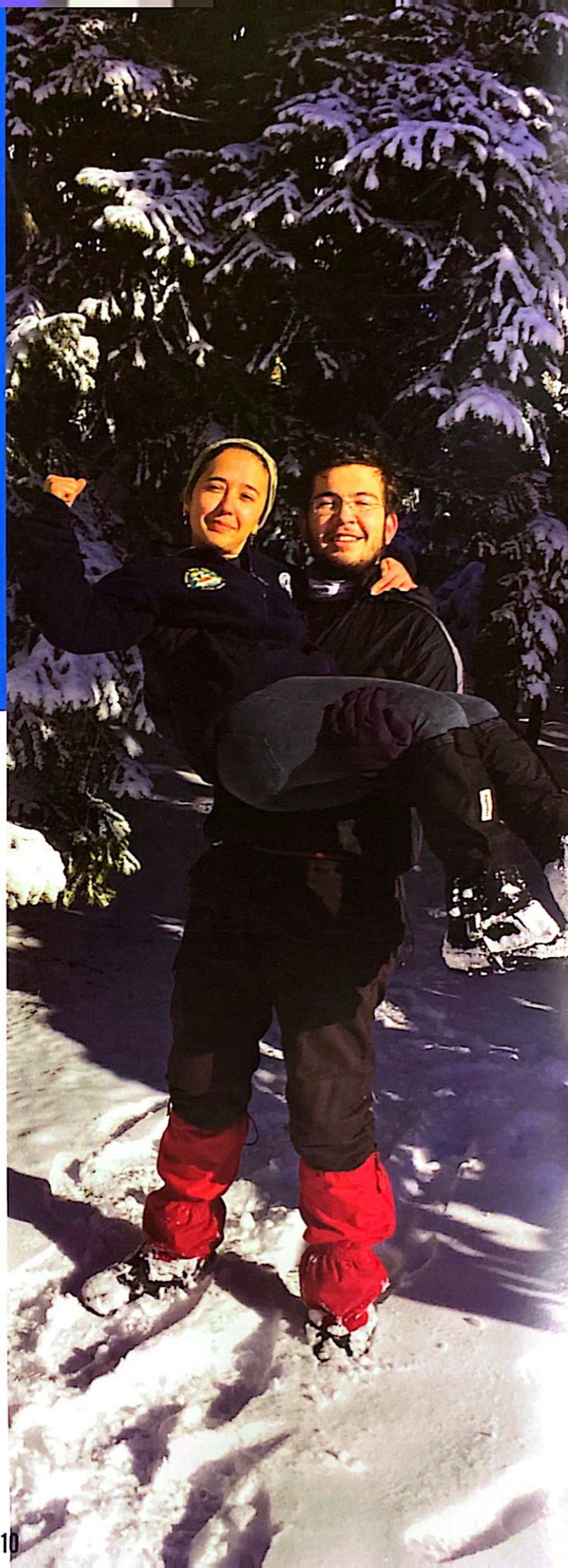
"DAHA YÜKSEK SÖYLERİZ!"

6

Ilgaz: ilkler bitmeden Ilgaz'da da devam etti. Efe'yle ilk sorumluluğumuz. Benim beyin gücüm ; Arda, Efe ve Hasan'ın kas gücüyle Ilgaz'ın da üstesinden geldik. Biz ilklere doyamadık ve karda kayarken ikimizde dudağımızı patlattık. Her ne kadar Efe'ninki kadar şişmese de benimki de acıttı...

7

Torkul: "Tam zamanında geliyorsunuz" dedi Muhtar. Öykü ekipbaşımın cenabetliği de durur mu yerinde... İlk gün 12 km yokuş, hep yağışlı, her yer çamurlu, avcılar tarafından hayatımızın tehlike içinde olduğu bir kamp... Nitekim Torkul göletinde geçirilen ikinci

gün bol güneşli, bol yatışlı bir gündü ve ilk günün yorgunluğunu üstümüzden almıştı. Dönüş yolunda bir anda ortaya çıkan traktör ise resmen kurtarıcımız olmuştu. Ha bi de unutmadan lastiğimiz patladıktan sonra bizi alan, Eren liderimizi 'kara sakallım' diye seven kaptana da selam olsun.

8

Trans Gerede: Kamp Büşra ekip başımızın cenabetliği yüzünden sanayide başladı. Belki de gerçekte olan Büşra ekip başımızın barınacak yer aramasıydı. Kamp programı biraz aksamış da olsa biz yine eğlenmeyi bildik, güçlü pozumuzu verdik ve artçıya yakın kalıp naralar atarak şarkı söyledik. İlk defa bir kampımızda çadırlar kızlı erkekliydi ama ekip başlarımız sağ olsun aynı çadırda kalamadık L Bir başka kampa artık diyoruz. Ve kampın kapanışını da Sevde fularımız dereden atlarken meşhur Ceyda lider pozuyla yaptı.

9

Kapadokya: İlkler bitmek bilmiyordu. İkimiz de sonunda Utku ekip başımızın kampına gidebilmiştik. Kamp diğerlerinden çok farklı olsa da biz yine deli dolu bir kamp yapmayı başardık. Bol balon manzaralı (!), onixli ve Nilra'nın çömlekle olan sürrealist çalışması uzun süre akıllarda kalacaktı.

10

Çanakkale: Ve geldik son ilkimize... Çanakkale ortak kamp denince akıllara o upuzun piramit, sımsıcak dostluklar ve saçma sapan hikâyeler geliyordu. Alıştığımız hardcore kamplar gibi olmasa da eğlendik diyebiliriz. Elenmediğimiz için çok mutluyuz. BİZİ KİMSE ELEYEMEZ VUUU!!!!

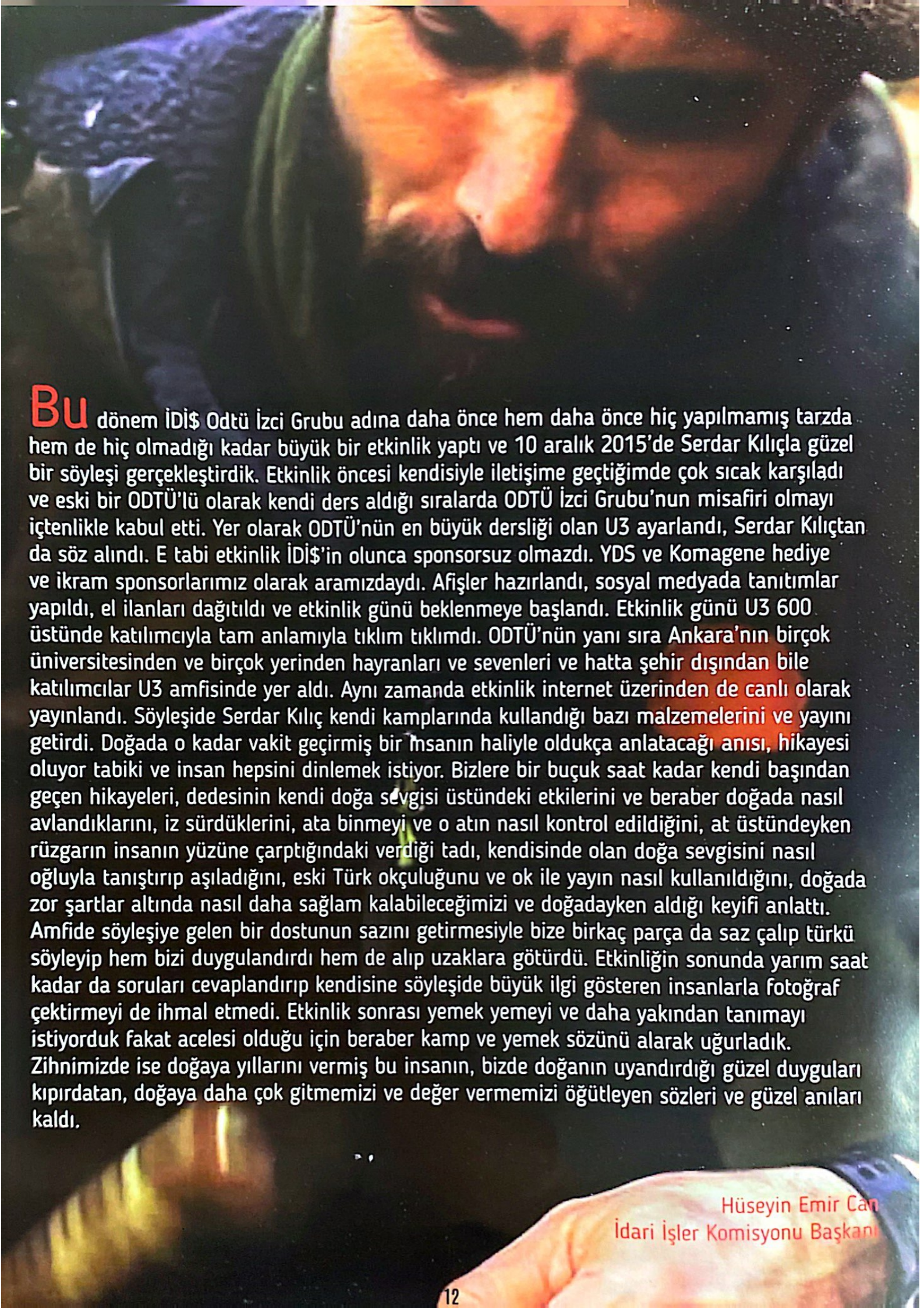
11

Safranbolu Trans: Beklenen kamp geldi çattı. Maviş'in 100. kampı. E tabi biz bu kampa gitmesek olmazdı. Maviş her zamanki gibi bir çılgınlık yapıp sabaha karşı dörtte transı başlattı. Bu kamp 100. kampa yakışır şekilde efsaneydi J Erdoğan'ın kamp boyu ilk önce Hilâl'e sonra Saboş ve Maviş'e yanaşması, Efe'nin her mola da horlamaya başlaması ve Hilâl'in horlayarak ayları etrafımıza toplaması ile geçiyordu ki bence yavruları sandılar. Efe yine uzattı! Neyse daha bir sürü olayla bu kampı da bitirdik.

Biz 12. ortak kampımıza gitmeyi dört gözle bekliyoruz. Şimdilik görüşmek üzere.

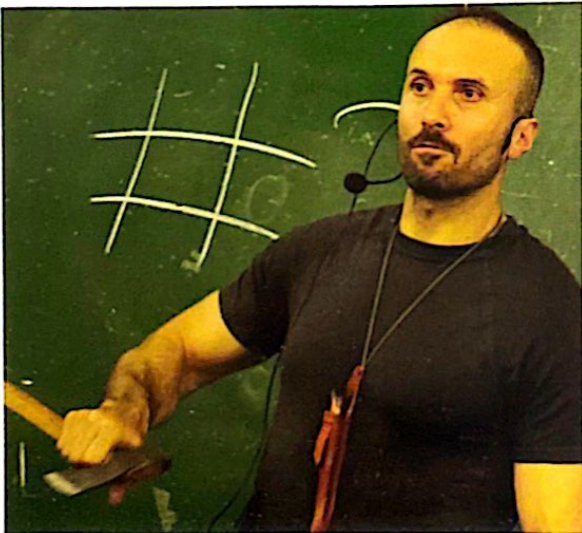
Efe ve Hilal

Bu dönem İDİŞ Odtü İzci Grubu adına daha önce hem daha önce hiç yapılmamış tarzda hem de hiç olmadığı kadar büyük bir etkinlik yaptı ve 10 aralık 2015’de Serdar Kılıçla güzel bir söyleşi gerçekleştirdik. Etkinlik öncesi kendisiyle iletişime geçtiğimde çok sıcak karşıladı ve eski bir ODTÜ’lü olarak kendi ders aldığı sıralarda ODTÜ İzci Grubu’nun misafiri olmayı içtenlikle kabul etti. Yer olarak ODTÜ’nün en büyük dersliği olan U3 ayarlandı, Serdar Kılıçtan da söz alındı. E tabi etkinlik İDİŞ’in olunca sponsorsuz olmazdı. YDS ve Komagene hediye ve ikram sponsorlarımız olarak aramızdaydı. Afişler hazırlandı, sosyal medyada tanıtımlar yapıldı, el ilanları dağıtıldı ve etkinlik günü beklenmeye başlandı. Etkinlik günü U3 600 üstünde katılımcıyla tam anlamıyla tıklım tıklımdı. ODTÜ’nün yanı sıra Ankara’nın birçok üniversitesinden ve birçok yerinden hayranları ve sevenleri ve hatta şehir dışından bile katılımcılar U3 amfisinde yer aldı. Aynı zamanda etkinlik internet üzerinden de canlı olarak yayınlandı. Söyleşide Serdar Kılıç kendi kamplarında kullandığı bazı malzemelerini ve yayını getirdi. Doğada o kadar vakit geçirmiş bir insanın haliyle oldukça anlatacağı anısı, hikayesi oluyor tabiki ve insan hepsini dinlemek istiyor. Bizlere bir buçuk saat kadar kendi başından geçen hikayeleri, dedesinin kendi doğa sevgisi üstündeki etkilerini ve beraber doğada nasıl avlandıklarını, iz sürdüklerini, ata binmeyi ve o atın nasıl kontrol edildiğini, at üstündeyken rüzgarın insanın yüzüne çarptığındaki verdiği tadı, kendisinde olan doğa sevgisini nasıl oğluyla tanıştırap aşıladığını, eski Türk okçuluğunu ve ok ile yayın nasıl kullanıldığını, doğada zor şartlar altında nasıl daha sağlam kalabileceğimizi ve doğadayken aldığı keyifi anlattı. Amfide söyleşiye gelen bir dostunun sazını getirmesiyle bize birkaç parça da saz çalıp türkü söyleyip hem bizi duygulandırdı hem de alıp uzaklara götürdü. Etkinliğin sonunda yarım saat kadar da soruları cevaplandırıp kendisine söyleşide büyük ilgi gösteren insanlarla fotoğraf çektirmeyi de ihmal etmedi. Etkinlik sonrası yemek yemeyi ve daha yakından tanımayı istiyorduk fakat acelesi olduğu için beraber kamp ve yemek sözünü alarak uğurladık. Zihnimizde ise doğaya yıllarını vermiş bu insanın, bizde doğanın uyandırdığı güzel duyguları kıpırdatan, doğaya daha çok gitmemizi ve değer vermemizi öğütleyen sözleri ve güzel anıları kaldı.

Hüseyin Emir Can
İdari İşler Komisyonu Başkanı

RÖEREN

İmge Koca (Röportajcı): Siz buraya niye çıktınız?
Neden çıktınız? Nasıl çıktınız? Nerden çıktınız?

Eren Ünal: Eskilerden Emre ekipbaşıyla Rıdvan lider benim hazırlıktan arkadaşım, onlarla aynı dönemiz. Ben hazırlıktayken Rıdvan geliyordu. Rıdvan kampları anlatıyordu baya ilgimi çekmişti. Ondan sonraki sene başında yürüyüşü kaçırdım. Emre de o zaman başladı. Artık dedim sonraki sene kesin geliyorum. 2012'de girdim işte. Eğitim kampından sonra sınavlar başladı hemen, eğitimden sonraki ilk kampım yılbaşı kampıydı. Sonra Kemer vardı ona gidemedim, hala içimde bir yaradır. 2. dönem daha çok geldim, fular aldım, sonra buralara kadar geldik işte.

İ.K: Peki, hiç böyle ben artık yokum bu işte, evimde sıcacık oturmak varken niye buradayım dediğin anlar oldu mu?

E.Ü: Zorluklar elbette oldu ama hiç ben geldim niye buradayım diye sorgulamadım. İlk kamptan sonra yaşadıklarınız o anlık olarak kalıyor. Her kamp sonrasında iyi ki bu kampa gitmişim dedim ve gitmediğim kamplar için de üzüldüm. Çünkü izcilik her yönüyle güzel, her şeyin ayrı bir tadı var. Hiç niye buradayım demedim ama iyi ki gelmişim çok dedim.

İ.K: Peki elendiğin bir an var mı?

E.Ü: Elendiğim daha olmadı ya şöyle bir bakıyorum da. (İmge vardır vardır diyor) Fular aldığımız kamp çok zorluydu. 2. dönem sonuydu ama her gün yağmur yağmıştı bir de gece yürüyüşü olmuştu. Bir de biz yeniyken 6 kişilik bir kamp olmuştu, işiğe gitmiştik otobüsle. Tarihi çok net hatırlıyorum, Mart'ın 16-15'siydi. Günlük güneşlikti hava, buradan bir çıktık işiğe, orda bel boyu kar vardı. Sonra yürüyerek Ayıbar'a gittik, yıkık evlerden birine kurduk kampı. O kamp da baya zorluydu. O kamptan 3-2 sene sonra Sultan'la konuştuğumuzda "Ben orda elenirsin diye düşünüyordum ama elenmedin buralara kadar geldin" demişti. Kamp liderleri baya zor durumdaydı, ateşi çok zor yakmıştık elenme olarak bir o var onda da elenen ben değilim.

İ.K: Zıyan olduğun var mı peki? Böyle amele olduğun?

E.Ü: Yok ya. Hep iyi durumdaydım. Çok yorulduğum kamplar oldu ama öyle zıyan olmadım.

İ.K: Zıyan ettiğin ya da elediğin var mı?

E.Ü: Geçen sene At Yaylası'nda kaptanı elemiştik. Batu'yla benim kampımdı, kamp 43 kişi falandı.

Giderken normal otoyoldan gidiyoruz, otobüs alt geçitten geçemedi. Biz de alternatif yollar denedik, bir köyün içinden geçmemiz gerekiyordu. Kaptan ben geçmem falan dedi, baya tartıştık. En son Bolu'da ben daha bir yere gitmem dedi, otogara çekti otobüsü. Kendine Ankara'ya dönüş bileti aldı. Sonra firma sahibini aradık, dönüşte ben sizi alacağım dedi ve almaya geldi. Otogardan başka bir araç ayarladık, bir grup eşyalarla birlikte araca bindi, bir grup da yürüdü. O kaptanı bir daha görmedim.

İ.K: OİG ile hiç tanışmasaydın kendini nerde nasıl görüyorsun? Yani ne gibi şeyler kattı sana?

E.Ü: OİG'nin hem doğa açısından hem şehir açısından bana kattığı çok şey oldu. Bir kamp yapıyorsunuz. Kampın yönetme aşamasında direk sen varsın, çok ayrı bir tecrübe zaten. Bir topluluğun istekleri, sıkıntılarıyla baş etmek zorundasınız. Komisyon başkanı oluyorsunuz, tüm komisyon sizden sorumlu oluyor. Topluluk önünde konuşmak olsun sorumluluk almak olsun çok büyük artıları oldu bana. Gittiğim yerler, gördüğüm yerler hepsi çok büyük artı bence. OİG olmasaydı sosyallik konusunda çok eksik olurum diye düşünüyorum.

İ.K: Bonus soru. Bu senenin izcileri ne kadar amele?

E.Ü: Bu senenin izcileri 15liler mi? 15liler baya iyi ya. Bir de ben her şeyin dönem dönem olmasının o dönemin ruhu açısından çok iyi olduğuna inanıyorum. Bu 15lilerde onu da görüyorum. Kendi aralarında da baya iyiler o dönem ruhunu yakalamışlar gibi duruyor. Tabi daha kuvvetlenir o büyük ihtimalle ilerleyen zamanlarda. Şu an 2010 2008 kapışması oluyor kamplarda görüyorsunuz. İlerde onlara 2015te katılır bence. Umarım güzel olur. Ama 2012 kadar kimse olamaz.

İ.K: Evet quick soru cevap. Hızlı cevap düşünmeden. En sevdiğin kamp yemeği?

E.Ü: Tavuk Sote

İ.K: En sevdiğin kamp alanı?

E.Ü: Torkul geldi aklıma. Bir de at yaylası olabilir.

İ.K: En kalınası çadır arkadaşı?

E.Ü: Utku Süt. Baya kalmışlığımız var zaten.

İ.K: İzcilikte en olmaz dediğin ama öldürdüğü şey? Kendinizi aştığınızı?

E.Ü: Kendi açımdan söylersem özgüven olabilir ya. Ya da topluluk önünde konuşmak.

İ.K: En kötü işkence? Senin yaptığın ve sana yapılan?

E.Ü: Yumurta içmiştim o baya kötüydü. Biz hiçbir şey yapmadık ki, biz baya iyiydik. (Doritoslu çorap koklattı)

İ.K: Yapmaktan en nefret ettiğin yemek?

E.Ü: Makarnanın markası kötüyse makarna. Eğer Ankara makarnaysa -en sevdiğim- yaparım.

İ.K: Yenilik mi fularlılık mı ekipbaşılığı mı liderlik mi?

E.Ü: Hepsini tadı ayrı da, valla ekipbaşılığı da gelse yaparım fularlılık gelse de yaparım. Ama ekipbaşılığının tadı baya ayrı. Bir ekibinin olması böyle insanların gözünün içine bakması baya iyi bir şey.

İ.K: Bu soru sana özel. En zorlu kız çiçek anınız?

E.Ü: Kız mı çiçek? Kız çiçeğe gitmedim bilmiyorum. (İmge alalım o anıyı diye bastırıyor.) Nacakla gittiğim mi? Olayı anlatıyorum. Lütfen anlattığım gibi yazınız. Şöyle olmuştu kampı toplamıştık artık fotoğraf faslı falan vardı. O ara Büşra ekipbaşını asmıştık. Onun asılması esnasında ben o ara çok sıkıştım. Sonra koştura koştura çelenge gittim. Sonra meğerse gittiğim yer kız çiçek bölgesiymiş. Onun farkına varamadım. Devamında kızlar geliyordu, gelmeyin diye bağırdım. Nacak da olayın şurasında. Toprak çok yumuşaktı. Nacakla hemen kazayım yapayım sonra üstünü kapatırım diyordum. Nacak iş kolaylığı için. Yoksa nacak malzeme yani ne yapabilirim.

RÖBERNA

İmge Koca(Röportajcı): Öncelikle, sen OİG ye nasıl geldin, niye geldin?

Berna Döner: Ben izcilikle lisede tanıştım, izcilik kulübü vardı ama çok aktif değildi. Kimya hocalarımızdan biri federasyonda izci lideriydi, senede bir kamp düzenliyordu. O kamplardan birine katılma fırsatı buldum ve çok eğlendim. Orda izci ruhunu, aynı tabaktan yemek yeme olayını falan tanıdım. Dışarıdan kötü gözükebilecek ama aslında içten olan bazı şeyleri orada öğrendim ve çok sevdim bu olayı. ODTÜ'ye gelince toplulukları araştırdım, OİG diye bir şey olduğunu öğrendim. Web sitemiz vardı o zaman, gelmeden oraya bakmıştım ve çok hoşuma gitmişti. Sonra yürüyüşe geldim ve eğitim kampına gittim, orda olay bende bitti. Başladı daha doğrusu. 1. ekip kampı, 2. ekip kampı derken fularlılığında Erasmus'a gittim. O zaman ben gidince izcilik benim için bitecek sanıyordum, ya geri dönünce devam edemezsem diye korkuyordum ama öyle olmadı. En son da buraya geldim işte.

İ.K: Ziyan olduğun bir an? Böyle telef, yerlerde sürünmeli, herkesin sana acıdığı.

B.D: Yeniyken 2. Dönem sonu Mengen'deydi. Benim 3-1 nöbetim vardı, yatışı zaten 12 gibi vermişlerdi, gece 3'te de herkesi kaldıracaklardı. 1 saat uyudum, nöbette öğle yemeğini hazırladık sonra milleti kaldırdık ve 3 buçuk gibi yürümeye başladık. Yolda su yok, hava çok sıcak, yanlış yola girmişiz. Saatlerce yürüdük ama gitmek istediğimiz yere ulaşamadık. Bir yerde mola verdik orda matlarda sızdık ama çok fazla sıvrisinek vardı, mahvolduk. Akşam yemeğine geldik kamp alanına, biz dinlenmeyi beklerken bir daha tekmile geçtik. Hayk kurmaya leş bir yere gittik; doğru düzgün odun yok, her yer ıslak, her yerde uzun boylu otlar. Çok fazla

odun bulamadığımız için sadece koroplast ve banttı hayk yapmaya çalıştık sanki. Haykı yapıp uyumak için içeri girdik ama her yerden esiyor düzgün olmadığı için. Tam uykuya dalacağız, liderler bizi almaya geldi. O kampta 25-24 saat ayaktaydım heralde, resmen ayakta uyuyordum.

İ.K: Ziyan ettiğin bir an var mı peki?

B.D: Geçen sene kendi kampımda (Amasra) balık almak gibi bir hata yapmıştım. Her zamanki kamp kurduğumuz yere jandarma gelip buraya kamp kuramazsınız demişti, alternatif kamp yerimiz olmadığı için kamp alanına gelmeden uğradığımız bir mağaranın yanındaki bir patikaya kamp kurmuştuk, baya vakit geçmişti ve çok oyalanmıştık. Öğünler hep kaydı, o sırada balık yapmaya çalışırken bütün kampı ziyan etmiş olabilirim. İnsanlar zaten oradan oraya taşıyorlar, ne olduğunu ne olacağını bilmiyorlar falan.

İ.K: OİG olmasaydı kendini nerde bulurdun?

B.D: Haftanın 7 günü varsa 7 gününde de izcilerle birliktesin, izcilik hayatının büyük bir kısmı oluyor. Dolayısıyla tam olarak cevap veremiyorum bu soruya. Şu anda hentbol oynuyorum, sadece ona devam etseydim sıkılırdım sanırım. Çok ders çalışan biri olsaydım, çok arkadaşı olmayan bir tip olabilirdim. İlla yapacak bir şeyler bulurdum da izcilik doğru olan yer olduğu için pek gerçekçi gelmiyor şu anda.

İ.K: Bu senenin izcileri ne kadar amele? 15liler.

B.D: 2015'i seviyorum, işte o yüzden baya ameleler, her şeye geliyorlar. Yani baya ameleler çünkü tatlılar, amele anlayışım o benim. Şapşık.

İ.K: Şimdi hızlı soru cevap. Aklına ilk geleni söyle. En sevdiğin kamp yemeği?

B.D: Kuru fasulye geldi aklıma.

İ.K: En sevdiğin kamp alanı?

B.D: Kemer tabii ki.

İ.K: Yapmaktan en nefret ettiğin yemek?

B.D: Kızartmalı şeyler.

İ.K: En kalınası çadır arkadaşı?

B.D: Ecem. Ceyda da olabilir ama o bazen horluyor, Ecem o yüzden.

İ.K: Sana yapılan ve senin yaptığın en kötü işkence?

B.D: Kekik yağı içirmişti Hasan lider, bütün ağzım uyuşmuştu. Benim yaptığım da bebek maması olabilir, baya kötüydü o.

İ.K: Evet o baya leşti. En olmaz deyip de öldürdüğün şey? Hani şunu yapamam deyip yaptığın.

B.D: İssiz yerlere falan gidiyoruz kampa, bunu izcilikten önce 4-3 kişiyle yapsaydım korkardım biraz, çekinirdim. Ama izcilikten sonra artık korkunç değil, cesaretim ve kendime güvenim var artık.

İ.K: En zorlu kız çiçek anın? En iyi de olur, hoşuna giden falan.

B.D: Çiçeğe çelenge sinerji gibi topluca gidip leş muhabbetlere sarmayı baya seviyorum. Genelde ilk konuşulan şey çelenktir zaten.

RÖCEM

İmge Koca(Röportajcı) : Bize kendini anlatır mısın?
İzci seni?

Ecem Patır: Ben ortaokulda da izcilik yapıyordum. Zaten izciliğe katılmak aklımda vardı üniversiteye başladığımda ama Tuba liderin de etkisi oldu, kendisi ilkokuldan arkadaşım. Sınava hazırlandığım ilk sene sürekli onu izliyordum işte nereye gidiyor falan diye. Ben gidince kesin katılacağım bunlara falan dedim. Öyle zaten gelince direkt katıldım.

İ.K: Kaç yıldır izcilik yapıyorsun?

E.P: Bu sene 4. senem işte. Zaten katıldığım sene yeni, sonra fularlı ekipbaşı bordo öyle devam etti.

İ.K: Hangi bölümdesin?

E.P: Gıdadayım 2. Sınıfım. Bu bela bunu yazmayın. Katıldığımda 1dim sonra yine 1 oldum sonra 2 şimdi tekrar 2. Bakalım kısmet artık oralar.

İ.K: Peki izciliğe daha ne kadar devam etmeyi düşünüyorsun?

E.P: Yani izciliğe bir kere başladıysan izciliği bırakmak diye bir şey yok ki. Aktif olarak devam etmesen bile sen izciliği benimsediysen hayatın boyunca izci kalırsın. Mesela en basitinden izciliğe gelmeden kamplara gelmeden önce sigara içtiğin zaman izmariti yere atıyorsundur ama kampa geldikten sonra böyle bir alışkanlık ediniyorsun ve atmıyorsun yere. İzciliğe gelince kazandığın alışkanlıklar zaten yerleşiyor senin hayatına.

İ.K: Zıyan olduğun anın var mı ya da zıyan ettiğin? En zıyan olduğun?

E.P: Bir kere ben eğitimde ilk kampımda ziyandım. Hani orda çıkıyorsun ya you know. Ben yarısında dedim ya bu insanlar buraya nasıl çıkıyor diye. Yapıştım yere. Bir de herkes yeni ya. Bakıyorsun etrafına böyle herkes gaz, acayip yorulmuyor gibiler herkes seni gaza getirmeye çalışıyor. O zaman ilk kampımdı zaten çok yorulmuştum.

İ.K: Peki o an izcilikten vazgeçmeyi düşündün mü?

E.P: Yo. Bence herkesin her kampında böyle bir an oluyor. Ulan ben niye buradayım şu an evde olabilirdim yatabilirdim oluyor. Bence olmuyor diyen yalan söylüyordur. Yenilerden lidere kadar herkese oluyor diye düşünüyorum. Çünkü acayip yoruluyorsun. Acayip zıyan olduğum işte bir hayk anımız var. 11 saat yürüyüp sonra hayk kurup sonra yağmurun yağdığı falan. Yani niye buradayım dedim ama bırakmayı düşünmedim. Fularlı ekipbaşı dâhil ya böyle eskilere bakıyorsun. Eğitim kampında

düşün sabahın körü yola çıkıyorsun. Herkes böyle enerjik şarkılar söylüyorlar uykuları yok. Kampa gidiyorsun oduna çıkıyorsun herkes gaz böyle sorumlu diyorsun 4 3 kişi koşuyor falan. İnsanlar sürekli koşuyor kampta görüyorsun. Bitmeyen bir enerji. Yürüyüşe gidiyorsun geliyorsun. Gece dönüşte yürütüyorlar hala bitmiyor enerji. Dönüyorlar şarkı söylüyorlar bağıra çağıra yine bitmiyor enerjileri. Kalkıyorsun oyun oynuyorsun bitmiyor. Ben böyle insanların enerjisi bitmiyor diye düşünmüştüm. Ama sonra alışıyorsun sende öyle oluyorsun bir yerden sonra.

İ.K: Zıyan ettiğin biri var mı?

E.P: Berfin benim yenimdi mesela 3 kampıma da gelemedi. İşte zıyan. Direk onun sınav haftalarında kamp yaptık.

İ.K: Peki OİG ile hiç tanışmasaydın nasıl bir hayatın olurdu?

E.P: Baya farklı olurdu ya. Böyle çok boş olacağını düşünüyorum. Çünkü baya vaktini alan bir şey izcilik ve baya da bir şeyler katıyor. Mesela farkları düşününce ben izciliğe katılmadan önce baya utangaç biriydim. Birilerine karşı konuşmak ya da karşımda 200 kişi oturacak bende bir şeyler anlatacağım falan mümkün değildi. 10 kişiye konuşamazdım. Ya da ne bileyim tek başıma şarkı falan söylemek imkânsız şeylerdi benim için. Ya da garip korkularım takıntılarım var. Yani hayvanlarla ilgili de var ne bileyim genel işte yaşam tarzımla ilgili de var. Mesela bir kanyon kampı vardı 7 saat suyun içindeydik ve suyun dibini görmüyorsun sadece yürüyorsun. Kim bilir neler var suyun altında. Hani bana 4 yıl önce deseler sen böyle bir yürüyüş yapacaksın. Hiçbir kuvvet bana yaptıramazdı.

İ.K: Peki mordolar ne zaman hayatınıza girdi?

E.P: Güzel soru. Mordoları geçen sene kemere gitmeden almıştım. Yok, yok bir önceki sene almıştım ama hiç kullanmadım. İlk geçen sene ilk eğitimde kullandım. Ama ışıktaki zıyanmış onlar.

İ.K: Peki şu an sence zıyan mı mordolar?

E.P: Bir daha giymedim ya ne yalan söyleyeyim. Ama sanırım ihtiyaç durumunda giyilir.

İ.K: Bu senenin izcileri ne kadar amele? Yeniler?

E.P: Yeniler mi? Bu senenin yenilerini seviyorum ya. Acayip gazlar ya genel olarak. Böyle kamp toplantısına gelip bir anda kampa gelmeler falan.

İ.K: O zaman pop quiz. Aklına ilk gelen cevap düşünmeden. En sevdiğin kamp yeri?

E.P: Yenice.

İ.K: En sevdiğin kamp yemeği?

E.P: Bulgur. Sdfhjdfsgkhjdfkjg

İ.K: En kalınası çadır arkadaşı?

E.P: İşte düşünüyorum kimler nasıl kalıyor diye de. Begüm! Begüm.

İ.K: İyi bir çadır arkadaşından ne bekliyorsun?

E.P: İyi bir çadır arkadaşı yataarken saçımı örebilmeli yaa. Benim tek kriterim bu. Ceyda lider öremiyor bu arada.

İ.K: En kötü işkence? Sana yapılan ve yaptığın?

E.P: Birinin birine bir şey yedirdiği işkenceler benim için en kötü işkenceler. Yani herhangi bir şey. Peynir suyu içirmişlerdi o baya kötüydü. Sultan Kurt. Asla unutmam.

İ.K: En kötü kız çiçek anın?

E.P: Sinop. Böyle ateş gecesinden sonra sandalyede uyuyakalmışım. Herkes yatıyor falan zaten. Sonra bir güneş geldi bir uyandım acayip çelenk. Ama Sinop'taki çiçekte böyle 10 dk yokuş çıkıyorsun. Yani mola vererek çıkıyorsun.

İ.K: En olmaz deyipte öldürdüğün şey?

E.P: Trans kamptır ya. (Hangi trans kamp?) Bir kere akşam 5te kampa gitmeye karar vermiştim ya 10da yola çıkılacak 5te karar verdim.

İ.K: Yapmaktan en nefret ettiğin yemek?

E.P: Tavuk. Doğraması.

İ.K: Yenilik mi fularlılık mı ekipbaşılığı mı bordoluk mu?

E.P: Fularlılık. Yani böyle kamplarda ruhum fularlı ya. Hepsini ayrı seviyorum ama en çok eğlendiğim, kendimi ait hissettiğim sene fularlılıktı. Tabi ki hepsi ayrı ama fularlılık en iyisi.

İ.K: Son olarak eklemek istediğin bir şey var mı?

E.P: Kampa gelin.

CAPS

BÖYLE Mİ REYİZ???

TEKNİĞİN İYİ AMA GELİŞTİRMEN LAZIM

Vurur yüze ifadesi,
dönemsonu aşkı bitanesi...

Öncesi ve Sonrası

ESRAR

KOKAİN

ALKOL

PEYNİR HELVASI

KIZ EKİPBAŞLARI

Odtü İzci Grubu Pano önü

ERKEK EKİPBAŞLARI

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ

?

Yeni diye adlandırdığımız çadırların 2001 yılında alındığını.

Cemre ekipbaşının gözü açık uyuduğunu.

İzcilikteki her üç erkekten ikisinin Sabahat ekipbaşı ile evlenmek istediğini.

Büşra ekipbaşının lisede yabancı dil olarak Çince aldığını.

Erkeklerin sevdiceği olan yeşil çantanın 1998 yılında alındığını.

Gözümüzün nuru Kemer/Kuzdere'nin 1994 yılında keşfedildiğini.

Eren liderin Ceyda liderin yenisi olduğunu

Ceyda liderin toplulukta 3 basamaklı kamp sayısına ulaşan ilk ve tek izci olduğunu

Damla ekipbaşının saçlarının kamptan sonra şampuan koktuğunu.

Eren liderin aslında hayatında hiç horlamadığını (!)

ARCHIMET: T cetveli altından Archimet çıkmaz mimarlıktan... Çok yoğun bir sene geçirdiniz ama meyvelerini dönem sonunda toplayacaksınız. Yılın geri kalanı için de söyleyebiliriz ki bacanızdan duman eksik olmayacak.

ATARMİNATÖR: Geçen sene falı çıkmayan ekipbaşımızın bu seneki falı da çok iç açıcı görünmüyor ne yazık ki. Yersiz atarlanmaların getirdiği veya getireceği talihsizlikler(!) dönem sonuna kadar ekibi ve ekibin çevresindekileri etkisi altına alacak gibi görünüyor. Bu ekip üyelerinin yanında çok dolanmamanızı tavsiye ediyoruz. Nerede bunlar diye soran olursa onları Cenab Et lokantasında balık ekmek yerken bulabilirsiniz. OFF yine çok yazdık...

YÖŞİL ÇANTA: İlk başta çantayı biraz fazla doldurmuş olmalısınız ki günler geçtikçe çantadakiler bir bir firar etmeye başladı. Bunun yanında diğer ekiplerle çok SAMİMİ olmamanızda fayda var. Ama üzülmeyin okul, topluluk ve iş arasındaki dengeyi kurduğunuz zaman canınız yine kırmızıdan yeşile dönecektir.

MADAMLAR: Seneye ADAM başlayanlar şimdi birer MADAM kesildi. Ama sizin şirokkunuz diğer ekiplere sökmez. Özünüzde ne kadar hanımefendi olduğunuz bilinse de bıyıklarınızdan taviz vermemek dönem sonuna kadar sizleri hayatta tutacaktır. Onları sevin

RED HOT ÇİLLİ BİBERS: Uyuşuk bir yıl geçirmiş olabilirsiniz. Yine de GÖZÜNÜZ AÇIK alınınızın akıyla pek çok zorluğun üstesiAnden gelmeyi başardınız. Kampların da tuzu (kara)biberi oldunuz. Bu raHOTlığınızla da daha çok büyük işler yapacaksınız gibi görünüyor.

TURKISH EMIRLINES: Bulutların üzerinde cebiniz dolu elinizde çikolatalı (!) kruvasanlarla güzel bir dönem geçirdiniz. Reklamınız tuttu ama hazıra dağlar dayanmaz. Harcamalarınıza biraz daha dikkat etmeniz gerekebilir. Yine de bu sene konforlu seyahatler sizleri bekliyor. Şimdiden dönem sonu biletinizi business classtan alıp bir piremses gibi uçabilirsiniz.

MUNTAŞİSTLER: Yılın ilk düşünce akımı olarak ortaya çıktınız ama etkiniz çok sürmedi ne yazık ki. Ama DENİZDE KUM SİZDE FİKİR bulursunuz yine gündeme gelecek bir şeyler. Dönem sonunda yalnız kalmayacağınızdan emin olabilirsiniz. Ne de olsa True Muntaşist Bağdat'tan döner.

SÜT -İT: İtlilik değil mi ?? Bu yıl şans sizden yana, ama siz yine de it iti sever, it iti öper yalar derken itle yatıp şaşı kalkmayın. Bildiğiniz gibi bir ite ne zaman güveneceğinizi asla bilemezsiniz, her an bir itlik yapabilir. Dil çıkarırsa korkmayın ısıramazlar.. ATA(R) larımız ne demiş: İT İTLE BOĞUŞUR, İZCİNİN İŞİ RAST GİDER.

SELAMIN ALÖYKÜM: Alöyküm Selam, bu yıl diğer ekiplere selam verip biraz borçlu çıkmış olabilirsiniz. Üzülmeyin hata sizde değil, onların hepsi CAHİL. Zaten kaybedecek bir şeyiniz kalmadı.

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main ()
{ cout<<> BOŞVER <<< endl;
  cout << << EĞİTİM ŞART << << endl;
  return 0;
}
```


ODTÜ İZCİ GRUBU
ANKARA
1986

ODTÜ İZCİ GRUBU

ODTÜ İZCİ GRUBU
2016